Landes-Regierungs-Blatt

für das

Krakauer Verwaltungsgebiet.

Jahrgang 1856.

Erste Abtheilung.

XXVI. Stück.

Ausgegeben und versendet am 10. Juli 1856.

DZIENNIK RZĄDU KRAJOWEGO

dla

OKRĘGU ADMINISTRACYJNEGO KRAKOWSKIEGO.

Rok 1856.

Oddział piérwszy.

Zeszyt XXVI.

Wydany i rozesłany dnia 10 Lipca 1856.

105.

Staatsvertrag zwischen Oesterreich und Baiern vom 21. April 1856,

(Reichs-Gesetzblatt XXVI. Stück, Nr. 100, ausgegeben am 24. Juni 1856),

wegen Verbindung der beiderseitigen Eisenbahnen.

Geschlossen zu München am 21. April 1856, in den beiderseitigen Ratificirungen ausgewechselt ebendaselbst am 23. Mai 1856.

Wir Franz Joseph der Erste,

von Gottes Gnaden Kaiser von Oesterreich;

König von Ungarn und Böhmen, König der Lombardei und Venedigs, von Dalmatien, Kroatien, Slawonien, Galizien, Lodomerien und Illirien; Erzherzog von Oesterreich; Großherzog von Krakau; Herzog von Lothringen, Salzburg, Steier, Kärnthen, Krain, Bukowina, Ober- und Nieder-Schlesien; Großfürst von Siebenbürgen; Markgraf von Mähren; gefürsteter Graf von Habsburg und Tirol ꝛc. ꝛc.

thun kund und bekennen anmit:

Nachdem zwischen Unserem Bevollmächtigten und jenem Seiner Majestät des Königs von Baiern, — zum Zwecke der Beseitigung der Schwierigkeiten, welche der Ausführung des am 21. Juni 1851 abgeschlossenen, die Verbindung der beiderseitigen Eisenbahnen betreffenden Vertrages entgegenstanden, — zu München unterm 21. April l. J., ein aus 18 Artikeln bestehender Vertrag abgeschlossen und unterzeichnet worden ist, welcher von Wort zu Wort wie folgt lautet:

Seine Apostolische Majestät der Kaiser von Oesterreich und Seine Majestät der König von Baiern in der Absicht, die Schwierigkeiten, welche sich im Vollzuge des unterm 21. Juni 1851 wegen Verbindung der beiderseitigen Eisenbahnen abgeschlossenen Staatsvertrages ergeben haben, durch Abänderung einiger Vertragsbestimmungen zu beseitigen, haben zu diesem Ende Bevollmächtigte ernannt und zwar:

Seine Majestät der Kaiser von Oesterreich ꝛc. ꝛc. ꝛc.

Allerhöchst-Ihren außerordentlichen Gesandten und bevollmächtigten Minister am königlich-baierischen Hofe, Grafen Rudolph Apponyi, k. k. wirklichen geheimen Rath

105.

Traktat między Austryą i Bawaryą z dnia 21 Kwietnia 1856.

(Dziennik Praw Państwa, Część XXVI, Nr. 100, wydana dnia 24 Czerwca 1856),

względem połączenia obustronnych kolei żelaznych.

Zawarty w Monachium dnia 21 Kwietnia 1856 r., dany tamże w zamian w obustronnych ratyfikacyach dnia 23 Maja 1856 r.

My Franciszek Józef Piérwszy,

z Bożéj Łaski Cesarz Austryacki;

Król Węgierski i Czeski, Lombardyi i Wenecyi, Dalmacyi, Kroacyi, Sławonii, Galicyi, Lodomeryi i Illiryi; Arcyksiążę Austryi; Wielki Książę Krakowa; Książę Lotaryngii, Solnogrodu, Styryi, Karyntyi, Krainy, Bukowiny, Wyższego i Niższego Szląska; Wielki Książę Siedmiogrodu; Margrabia Morawii; Uksiążęcony Hrabia Habsburga i Tyrolu etc. etc.

uwiadamiamy niniejszém i wyznajemy:

Gdy między Naszymi pełnomocnikami i umocowanymi Jego Mości Króla Bawaryi,— celem uchylenia trudności, przeciwnych wykonaniu traktatu zawartego na dniu 21 Czerwca 1851 r. względem połączenia obustronnych kolei żelaznych,— zawarty i podpisany został w Monachium dnia 21 Kwietnia b. r. traktat złożony z 18 artykułów, który słowo w słowo opiewa, jak następuje:

Jego Apostolska Mość Cesarz Austryi i Jego Mość Król Bawaryi w zamiarze uchylenia trudności, jakie się okazały w wykonaniu zawartego na dniu 21 Czerwca 1851 r. traktatu względem połączenia obustronnych kolei, przez zmianę niektórych postanowień traktatowych, mianowali tym celem pełnomocników a to:

Jego Mość Cesarz Austryi etc. etc. etc.

Swego nadzwyczajnego Posła i umocowanego Ministra przy Dworze Bawarskim hrabiego Rudolfa *Apponyi*, C. K. rzeczywistego tajnego Radcę i Szambe-

und Kämmerer, Großkreuz des großherzoglich-badischen Hausordens der Treue, Commandeur erster Classe des constantinischen St. Georgs-Ordens von Parma rc. rc.

und

Seine Majestät der König von Baiern rc. rc. rc.

Allerhöchst-Ihren Staatsminister des königlichen Hauses und des Aeußern, Freiherrn Ludwig von der Pfordten, Großkreuz des Verdienstordens der baierischen Krone, des k. k. österreichischen St. Stephan-Ordens und des k. k. österreichischen Leopold-Ordens rc. rc., von welchen nach gegenseitiger Anerkennung ihrer Vollmachten nachfolgende Artikel vereinbart worden sind:

Artikel 1.

Nachdem die Resultate der von der k. k. österreichischen Regierung vorgenommenen Vorarbeiten für die im Artikel 2 des Vertrages vom 21. Juni 1851 festgestellte Bahnlinie von Salzburg nach Bruck die Ueberzeugung begründet haben, daß die Ausführung der projectirten Bahnlinie mit unverhältnißmäßigen Kosten, Schwierigkeiten und Gefahren für den künftigen Betrieb verbunden sein würde, so soll es von der Verpflichtung der österreichischen Regierung zur Herstellung der Bahn von Salzburg nach Bruck sein Abkommen erhalten.

Die k. k. österreichische Regierung wird jedoch die Studien über diese Bahn fortsetzen, um wo möglich eine günstigere Linie zu ermitteln und im Falle dieß gelingen sollte, zu seiner Zeit wieder die Frage über den Bau der gedachten Strecke in Verhandlung zu bringen.

Artikel 2.

Dagegen verpflichtet sich die k. k. österreichische Regierung, schon dermalen eine directe Eisenbahn von der österreichischen Gränze bei Salzburg nach Linz und von da nach Wien herstellen zu lassen.

Artikel 3.

Die ganze Bahnstrecke von Salzburg über Linz nach Wien soll längstens innerhalb eines Zeitraumes von fünf Jahren (vom Tage der Auswechslung der Ratificationen dieses Vertrages gerechnet) vollendet und dem Betriebe übergeben werden.

Artikel 4.

Die k. k. österreichische Regierung verpflichtet sich ferner, die Bahnlinie von Innsbruck bis zur baierischen Gränze bei Kiefersfelden, sowie jene von Verona nach Botzen bis zum 1. October 1858 zu vollenden und in Betrieb zu setzen.

Artikel 5.

Die königlich-baierische Regierung verpflichtet sich dagegen, statt der im Artikel 12 des Vertrages vom 21. Juni 1851 übernommenen Verbindlichkeiten, die Bahnlinien:

lana, Kawalera Wielkiego-Krzyża Wielkoksięsko-Badeńskiego domowego orderu Wierności, Komandora piérwszéj klasy konstantyńskiego orderu św. Jerzego Parmeńskiego etc. etc.

a

Jego Mość Król Bawaryi etc. etc. etc.

Swego Ministra Stanu Królewskiego Domu i Spraw Zagranicznych Barona Ludwika de *Pfordten*, Kawalera Wielkiego-Krzyża orderu zasługi korony Bawarskiéj, C. K. Austryackiego orderu św. Szczepana i C. K. Austryackiego orderu Leopolda etc. etc., którzy się po wzajemném uznaniu swych pełnomocnictw na następujące zgodzili artykuły:

Artykuł 1.

Ponieważ wyniki przedsięwziętych przez C. K. Rząd Austryacki robót wstępnych na linii kolei przyjętéj w artykule 2 traktatu z dnia 21 Czerwca 1851 r. z Solnogrodu do Bruku doprowadziły do przekonania, iż przeprowadzenie projektowanéj linii kolei połączoneby było z niestósownym nakładem, trudnościami i niebespieczeństwem dla przyszłego obrotu, przeto Rząd Austryacki uwolniony ma być od zobowiązania wystawienia kolei z Solnogrodu do Bruku.

C. K. Rząd Austryacki prowadzić wszakże daléj będzie studya nad tąż koleją, by ile możności korzystniejszą oznaczyć linią, a w razie gdyby się to powiodło, przedłoży znów w swoim czasie pod rozbiór pytanie nad budową pomienionéj przestrzeni.

Artykuł 2.

Natomiast obowiązuje się C. K. Rząd Austryacki kazać już teraz wybudować prostą kolej żelazną od granicy Austryackiéj przy Solnogrodzie do Lincu a ztamtąd do Wiédnia.

Artykuł 3.

Cała przestrzeń kolei od Solnogrodu przez Linc do Wiédnia ukończoną ma być w przeciągu lat pięciu (począwszy od dnia wymiany ratyfikacyj tego traktatu) i obrotowi oddaną.

Artykuł 4.

C. K. Rząd Austryacki obowiązuje się daléj do wykończenia linii kolejnéj od Insbruku aż do granicy Bawarskiéj przy Kiefersfelden, jako i onéj od Werony do Botzen od 1 Października 1858 r. i postawienia jéj w stanie obrotu.

Artykuł 5.

Natomiast obowiązuje się Rząd Królewsko-Bawarski zamiast przyjętych w artykule 12 traktatu z dnia 21 Czerwca 1851 r. zobowiązań, do wybudowania linij kolejnych:

1. von München über Rosenheim bis zur Gränze bei Kiefersfelden ebenfalls bis zum 1. October 1858;

2. von Rosenheim nach Salzburg innerhalb des im Artikel 3 des gegenwärtigen Vertrages bezeichneten Termines:

herzustellen und in Betrieb zu setzen.

Artikel 6.

Der Zusage des Vertrages vom 21. Juni 1851 gemäß, verpflichtet sich die k. k. österreichische Regierung zur Herstellung einer Eisenbahn von Linz an die baierische Gränze bei Passau; wogegen die königlich-baierische Regierung die Verbindlichkeit übernimmt, im unmittelbarem Anschlusse an diese österreichische Bahn, eine Eisenbahn von Nürnberg über Regensburg nach Passau und bis an die österreichische Gränze zu erbauen.

Artikel 7.

Die k. k. österreichische Regierung verbindet sich, die Eisenbahnstrecke von Linz an die baierische Gränze bei Passau in derselben Zeitfrist im Baue zu vollenden und dem Betriebe zu übergeben, in welcher die königlich-baierische Regierung die ganze Strecke von Nürnberg über Regensburg und Passau an die österreichische Gränze vollendet und dem Betriebe übergeben haben wird. Dieser Vollendungstermin soll jedoch in keinem Falle kürzer als der im Artikel 3 des gegenwärtigen Vertrages bestimmte Termin von 5 Jahren und in keinem Falle länger als 7 Jahre angenommen werden.

Zur Sicherung des Vollzuges dieser Bestimmung verpflichten sich die beiderseitigen Regierungen, sich vom Jahre 1858 an jährlich summarische Nachweisungen über die Fortschritte der Arbeiten an den beiderseitigen Bahnabtheilungen mitzutheilen.

Artikel 8.

Der bereits ausgearbeitete Entwurf über den wirklichen Verbindungspunct der im Artikel 6 erwähnten beiderseitigen Bahnen an der Landesgränze bei Passau und über den Anschluß derselben in horizontaler und verticaler Richtung soll sofort der Prüfung und Genehmigung der beiden contrahirenden Regierungen unterstellt und die Entscheidung hierüber längstens bis zum 1. October d. J. gegenseitig mitgetheilt werden.

Artikel 9.

Der in Passau zu errichtende Bahnhof wird als alleinige und gemeinsame Wechselstation für den Eisenbahnbetrieb beider Saaten auf der Regensburg-Passau-Linzer-Linie bestimmt, von welcher Bestimmung einseitig nicht abgegangen werden kann.

Artikel 10.

Die königlich-bayerische Regierung überläßt der k. k. österreichischen Regierung und bezüglich den von der Letzteren allenfalls zu bestellenden Concessionären (Artikel 15) die Benützung der Bahnstrecke von Passau bis an die österreichische Landesgränze und derjenigen Theile der Wechselstation Passau, welche bloß für die österreichische Bahnverwaltung nothwendig erkannt werden, und gestattet ferner der letzteren die Mitbenützung

1. od Monachium przez Rosenheim aż do granicy przy Kiefersfelden również aż do 1 Października 1858;

2. od Rosenheim do Solnogrodu w terminie oznaczonym w artykule 3 niniejszego traktatu:

i takowe w stanie obrotu postawić.

Artykuł 6.

Stósownie do przyrzeczenia traktatu z dnia 21 Czerwca 1851 r., obowiązuje się C. K. Rząd Austryacki do wystawienia kolei żelaznéj z Lincu ku granicy Bawarskiéj pod Passawą; Królewski zaś Rząd Bawarski obowiązuje się do wybudowania w bezpośredniém zetknięciu z tąż koleją Austryacką, kolej żelazną od Norymbergi przez Ratysbonę do Passawy i aż do granicy Austryackiéj.

Artykuł 7.

C. K. Rząd Austryacki obowiązuje się do wykonania i oddania obrotowi przestrzeni kolei żelaznéj od Lincu ku granicy Bawarskiéj pod Passawą w tymże samym czasie, w którym Królewsko-Bawarski Rząd całą przestrzeń od Norymbergi przez Ratysbonę i Passawę do granicy Austryackiéj ukończy i odda obrotowi. Tenże termin wykończenia nie może jednak w żadnym razie być krótszym od oznaczonego w artykule 3 niniejszego traktatu terminu lat 5, i w żadnym razie dłuższym nad lat 7.

Celem zabespieczenia wykonania tychże Postanowień obowiązują się obustronne Rządy przedkładania sobie od roku 1858 rocznie sumarycznych wykazów o postępach robót w obustronnych oddziałach kolejnych.

Artykuł 8.

Wypracowany już projekt rzeczywistego punktu połączenia pomienionych w artykule 6 obustronnych kolei na granicy krajowéj pod Passawą i zespojenia tychże w kierunku poziomym i prostopadłym ma być zaraz poddanym pod rozbiór i przyzwolenie obu kontraktujących Rządów, a rozstrzygnięcie jego zakomunikowaném wzajemnie najdaléj do 1 Października b. r.

Artykuł 9.

Dworzec kolei w Passawie wystawić się mający przeznaczony będzie na jedyną i spólną stacyę zamiany dla obrotu kolei żelaznéj obu Państw na linii Ratysbońsko-Passawsko-Linieckiéj, od którego postanowienia jednostronnie odejść nie można.

Artykuł 10.

Rząd Królewsko-Bawarski pozostawia C. K. Rządowi Austryackiemu a względnie koncessyonaryuszom, przez tenże ostatni ustanowionymi być mogącym (artykuł 15), używanie przestrzeni kolei od Passawy aż do granicy Austryackiéj i onych części stacyi zamiennéj w Passawie, które jedynie dla Austryackiéj administracyi kolejnéj potrzebnemi uznane będą i przyznaje daléj Ostatniéj spółużywanie tych

derjenigen Theile der genannten Wechselstation, welche zum gemeinschaftlichen Gebrauche der beiderseitigen Bahnverwaltung bestimmt werden.

Artikel 11.

Auf die bauliche Herstellung, die Erhaltung, Kostenbestreitung und Verzinsung des Baucapitales, dann auf die Benützung der Bahnstrecke von Passau an die österreichische Gränze, sowie der Bahnhofs-Anlagen der Wechselstation Passau haben übrigens diejenigen Bestimmungen analoge und bezüglich reciproke Anwendung zu finden, welche in dem Staatsvertrage vom 21. Juni 1851 — Artikel 13 bis inclusive 21 und Artikel 23 bis inclusive 40 — rücksichtlich des Verhältnisses des Bahnhofes in Salzburg, und der Bahnstrecke von dort an die Landesgränze bei Kleßheim festgesetzt worden sind, und es räumt daher die königlich-baierische Regierung der k. k. österreichischen Regierung und ihren allenfallsigen Concessionären rücksichtlich des Bahnhofes zu Passau, und der Bahnstrecke von da an die österreichische Gränze Alle jene Rechte und Befugnisse ein, welche in dem Staatsvertrage vom 21. Juni 1851 der königlich-baierischen Regierung bezüglich des Bahnhofes zu Salzburg und bezüglich der Eisenbahn-Strecke von dort bis zur baierischen Gränze zugestanden worden sind, sowie anderseits die k. k. österreichische Regierung rücksichtlich des Stationsplatzes zu Passau und der Bahnstrecke von diesem Stationsplatze bis zur österreichischen Landesgränze auf analoge Weise alle Verbindlichkeiten zu erfüllen hat, welche von der königlich-baierischen Regierung in dem Vertrage vom 21. Juni 1851 rücksichtlich des Bahnhofes in Salzburg und rücksichtlich der Bahnstrecke von Salzburg bis zur Landesgränze bei Kleßheim übernommen worden sind.

Auf gleiche Weise haben die rücksichtlich des Eisenbahn-Betriebes, der polizeilichen Paß- und Fremden-Behandlung, der Postverbindung, des Telegraphen-Anschlusses und des Zollwesens in den Artikeln 42 bis inclusive 108 des Vertrages vom 21. Juni 1851 vereinbarten Bestimmungen auch für die Strecke Regensburg-Passau-Linz analoge und bezüglich reciproke Geltung.

Artikel 12.

Die k. k. österreichische Regierung übernimmt ferner die Verbindlichkeit der Herstellung einer Eisenbahn von Prag über Pilsen an die böhmisch-baierische Gränze, wogegen anderseits die königlich-baierische Regierung sich verpflichtet, den unmittelbaren Anschluß der von Nürnberg nach Regensburg zu führenden Eisenbahn an die oben erwähnte Linie durch eine bis an die Landesgränze reichende Bahn zu bewerkstelligen.

Artikel 13.

Längstens innerhalb eines Jahres, von dem Tage der Auswechslung der Ratificationen des gegenwärtigen Vertrages gerechnet, soll rücksichtlich der, im vorhergehenden Artikel erwähnten beiderseitigen Bahnen im wechselseitigen Einverständnisse der k. k. österreichischen mit der königlich-baierischen Regierung nach vorgegangener technischer Untersuchung durch beiderseitige Commissäre der eigentliche Anschlußpunct an der böhmisch-

części pomienionéj stacyi zamiennéj, które przeznaczone będą do spólnego użytku obustronnych administracyj kolejnych.

Artykuł 11.

Względem budowniczego wystawienia, utrzymania, nałożenia kosztów i uprowidowania kapitału budowniczego, daléj względem używania przestrzeni kolei od Passawy ku granicy Austryackiéj jako i założenia dworcu kolei stacyi zamiennéj w Passawie mają zresztą te same postanowienia mieć analogiczne a względnie wzajemne zastósowanie, które w traktacie z dnia 21 Czerwca 1851 — artykuł 13 do włącznie 21 i artykuł 23 do włącznie 40 — względem stósunku dworca kolei w Solnogrodzie i przestrzeni kolei ztamtąd ku granicy pod Klessheim przyjęte zostały,— nadaje tedy Królewsko-Bawarski Rząd C. K. Rządowi Austryackiemu i jego wszelakim koncessyonaryuszom względem dworca kolei w Passawie i przestrzeni kolei ztąd ku granicy Austryackiéj wszystkie one prawa i prerogatywy, które w traktacie z dnia 21 Czerwca 1851 przyznane zostały Rządowi Królewsko-Bawarskiemu względem dworca kolei żelaznéj w Solnogrodzie i względnie przestrzeni kolei żelaznéj ztamtąd aż ku granicy Bawarskiéj, tak jak z drugiéj strony C. K. Rząd Austryacki wypełnić ma w sposób analogiczny wszystkie zobowiązania względem miejsca stacyi w Passawie i przestrzeni kolei od tegoż miejsca stacyi aż do granicy Austryackiéj, jakie przez Rząd Królewsko-Bawarski przyjętemi zostały w traktacie z dnia 21 Czerwca 1851 względem dworca kolei w Solnogrodzie i względem przestrzeni kolei z Solnogrodu aż ku granicy pod Klessheim.

W równyż sposób mają moc analogiczną i względnie wzajemną przyjęte względem obrotu na kolei żelaznéj policyjnego postępowania z paszportami i cudzoziemcami, połączenia pocztowego, zespojenia telegraficznego i rzeczy cłowych postanowienia artykułów 42 do włącznie 108 traktatu z dnia 21 Czerwca 1851 także na przestrzeni Ratysbońsko-Passawsko-Linieckiéj.

Artykuł 12.

C. K. Rząd Austryacki obowiązuje się daléj do wystawienia kolei żelaznéj z Pragi przez Pilzno ku granicy Czesko-Bawarskiéj, Rząd zaś Królewsko-Bawarski obowiązuje się ze swéj strony do uskutecznienia bezpośredniego zespojenia kolei żelaznéj, z Norymbergi do Regensburgu prowadzić się mającéj, z pomienioną wyżéj linią za pomocą kolei, sięgającéj aż ku granicy.

Artykuł 13.

Najdaléj w rok, rachując od dnia wymiany ratyfikacyj niniejszego traktatu ustanowiony ma być względem pomienionych w poprzednim artykule obostronnych koleji w wzajemném porozumieniu się Rządu C. K. Austryackiego z Królewsko-Bawarskim za poprzedniém techniczném zbadaniem przez obustronnych komisarzy właściwy punkt zespojenia na granicy Czesko-Bawarskiéj i oznaczony kontraktowo termin

baierischen Gränze und der Termin zu der jedenfalls gleichzeitig zu bewerkstelligenden Vollendung für die beiden Bahnstrecken vertragsmäßig festgesetzt werden.

Artikel 14.

Die k. k. österreichische Regierung erklärt sich geneigt, zur gelegenen Zeit eine Eisenbahn von Pilsen nordwärts über Eger an die baierische Gränze herstellen zu lassen; für diesen Fall erklärt die königlich-baierische Regierung die Bereitwilligkeit, den gleichzeitigen Anschluß der baierischen Bahnen an die gedachte österreichische Bahn zu gestatten.

In dieser Beziehung soll seinerzeit von den gedachten beiden Regierungen die geeignete nähere Vereinbarung getroffen werden.

Artikel 15.

Sowohl die k. k. österreichische als die königlich-baierische Regierung behalten sich rücksichtlich Aller in dem Staatsvertrage vom 21. Juni 1851 und dem gegenwärtigen Nachtragsvertrage besprochenen in den respectiven Landestheilen zu errichtenden Eisenbahnen ausdrücklich vor, nach freiem Ermessen den Bau oder den Betrieb oder beides zugleich der fraglichen Eisenbahn-Linien vom Staate selbst zu übernehmen oder an Private zu überlassen.

Im letzteren Falle ist jedoch in der dießfälligen Concessions-Urkunde oder in den Überlassungs-Bedingungen die nöthige Vorsorge für die Beobachtung der Bestimmungen der oben gedachten Verträge zu treffen.

Auch werden sich die beiden Regierungen von den dießfalls ertheilten Concessionen die Mittheilung machen und hernach die allenfalls noch erforderlichen näheren Maßnahmen zum Vollzuge der vereinbarten oder noch zu vereinbarenden Bestimmungen in Sachen des wechselseitigen Bahnbetriebes und namentlich hinsichtlich der Betriebs-Abrechnungen und der wechselseitigen Zahlungsleistungen verabreden.

Artikel 16.

Alle Bestimmungen des Vertrages vom 21. Juni 1851, welche durch gegenwärtigen Nachtragsvertrag nicht ausdrücklich aufgehoben oder abgeändert werden, verbleiben in voller Kraft und Giltigkeit und finden auch auf die durch gegenwärtigen Vertrag festgesetzten Bahnlinien analoge Anwendung.

Artikel 17.

Der im Additional-Artikel zum Vertrage vom 21. Juni 1851 enthaltene Vorbehalt der baierischen Regierung wird insbesondere auch auf die Bestimmungen des gegenwärtigen Vertrages in der Art ausgedehnt, daß statt der daselbst bestimmten Frist der 1. August d. J. angenommen wird.

Artikel 18.

Gegenwärtiger Vertrag soll beiderseits zur Allerhöchsten Ratification vorgelegt und die Auswechslung der Ratifications-Urkunden innerhalb vier Wochen in München vorgenommen werden.

do mającego się uskutecznić w każdym razie równocześnie uzupełnienia dla obu przestrzeni kolejnych.

Artykuł 14.

C. K. Rząd Austryacki oświadcza się skłonnym do wybudowania w przyzwoitym czasie kolei żelaznéj z Pilzna na północ przez Cheb ku granicy Bawarskiéj; na ten wypadek oświadcza Rząd Królewsko-Bawarski gotowość przyzwolenia równoczesnego zespojenia koleji bawarskich z pomienioną koleją austryacką.

W tym względzie zawartą ma być w swoim czasie między pomienionemi obą Rządami właściwa bliższa umowa.

Artykuł 15.

Tak C. K. Rząd Austryacki jak i Królewsko-Bawarski zastrzegają sobie względem wszystkich w traktacie z dnia 21 Czerwca 1851 i niniejszym traktacie dodatkowym umówionych we względnych częściach krajowych wystawić się mających koleji żelaznych wyraźnie, wedle wolnego zdania przejęcie budowy lub obrotu lub obu razem na pomienionych liniach koleji żelaznych przez Państwo samo lub wypuszczenie prywatnym.

W ostatnim atoli razie zastrzeżoną będzie w dokumencie koncessyi lub w warunkach wypuszczenia potrzebna przezorność względem zachowania postanowień pomienionych wyżéj traktatów.

Doniesą sobie też oba Rządy o udzielonych w tym względzie koncessyach i umówią się zatém względem potrzebnych może jeszcze bliższych środków dla przeprowadzenia umówionych lub dopiéro umówionemi być mających postanowień w rzeczach wzajemnego obrotu na kolei, a mianowicie względem obrachunków obrotu i wzajemnych wypłat.

Artykuł 16.

Wszystkie postanowienia traktatu z 21 Czerwca 1851, które niniejszym traktatem dodatkowym nie są wyraźnie zniesione lub zmienione, pozostają w zupełnéj mocy i ważności i mają także analogiczne zastosowanie do linij kolejnych ustanowionych niniejszym traktatem.

Artykuł 17.

Zawarte w artykule dodatkowym do traktatu z dnia 21 Czerwca 1851 zastrzeżenie Rządu Bawarskiego rozciąga się w szczególności także na postanowienia niniejszego traktatu w ten sposób, iż zamiast oznaczonego tam czasu przyjmuje się 1 Sierpień b. r.

Artykuł 18.

Traktat niniejszy przedłożony ma być obustronnie do Najwyzszéj ratyfikacyi, a wymiana dokumentów ratyfikacyjnych przedsięwziętą będzie w Monachium przed upływem cztérech tygodni.

Zur Urkunde dessen haben die beiderseitigen Bevollmächtigten gegenwärtigen Vertrag in zwei gleichlautenden Ausfertigungen unter Beidrückung ihres Insiegels unterzeichnet.

So geschehen, München den 21. April Eintausend achthundert sechs und fünfzig.

(L. S.) Graf **Apponyi** m. p.
(L. S.) Freiherr von der **Pfordten** m. p.

So haben Wir nach Prüfung sämmtlicher Bestimmungen dieses Vertrages denselben gutgeheißen und genehmiget; versprechen auch mit Unserem kaiserlichen Worte, für Uns und Unsere Nachfolger, solchen seinem ganzen Inhalte nach getreu zu beobachten und beobachten zu lassen.

Zu dessen Bestätigung haben Wir gegenwärtige Urkunde eigenhändig unterzeichnet und selber Unser kaiserliches Insiegel beidrücken lassen.

So geschehen in Unserer kaiserlichen Haupt- und Residenz-Stadt Wien am 18. Mai im Jahre des Heils 1856, Unserer Reiche im achten.

Franz Joseph m. p.

Graf Buol-Schauenstein m. p.

Auf Allerhöchste Anordnung
Seiner k. k. Apostolischen Majestät:

J. Ritter Lichmann von Palmrode m. p.,
k. k. Hof- und Ministerialrath.

106.

Erlaß des Finanzministeriums vom 8. Juni 1856,

(Reichs-Gesetzblatt, XXVI Stück, Nr. 101, ausgegeben am 24. Juni 1856),

giltig für alle im allgemeinen Zollverbande begriffenen Länder,

betreffend die Zollbehandlung der Erlenrinde und einer Art Holzschuhe.

Erlenrinde wird unter die Tarifpost 34, lit. b) eingereiht und ist daher zollfrei zu behandeln;— Holzschuhe, welche bloß mit einem Lederriemen zur Festhaltung am Fuße versehen sind, unterliegen, je nach dem der Streif aus gemeinem oder aus fei-

W dowód tego podpisali obustronni Pełnomocnicy niniejszy traktat w dwóch równobrzmiących wydaniach przy wyciśnięciu swéj pieczęci.

Dano w Monachium dnia 21 Kwietnia tysiąc ośmset pięćdziesiątego i szóstego roku.

(L. S.) Hrabia **Apponyi** m. p.
(L. S.) Baron de **Pfordten** m. p.

Przeto po roztrząśnieniu wszystkich postanowień tego traktatu uznaliśmy takowy i zatwierdzili; przyrzekamy także Naszém Cesarskiém słowem, za Nas i Naszych Następców, takowy wedle jego całéj osnowy wiernie zachować i nakazać by go zachowywano.

W dowód tego podpisaliśmy własnoręcznie niniejszy dokument i rozkazali wycisnąć na nim Naszą pieczęć Cesarską.

Dano w Naszém Cesarskiém mieście stółeczném i rezydencyonalném Wiédniu dnia 18 Maja w roku zbawienia 1856, a ósmego panowania Naszego.

Franciszek Józef m. p.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p.

Z rozkazu Najwyższego
Jego C. K. Apostolskiéj Mości

J. Kawaler Liehmann de Palmrode m. p.
C. K. Radca Nadworny i Ministeryalny.

106.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu z dnia 8 Czerwca 1856,

(Dziennik Praw Państwa Część XXVI, Nr. 101, wydana dnia 24 Czerwca 1856),

obowiązujące we wszystkich Krajach, objętych powszechnym związkiem celnym,

względem postępowania cłowego z korą olszową i rodzajem trzewic drewnianych.

Kora olszowa kładzie się pod pozycyą taryfy 34, lit. *b)* i jest przeto wolną od cła; — Trzewice drewniane opatrzone jedynie rzemieniem skórzanym dla utwierdzenia na nodze, podlegają, według tego, czy pasek z prostéj czy z cienkiéj

nem Leder angefertiget ist, der Verzollung nach den Tarifposten 64, c) und 64, d) als Holzwaaren feiner oder feinster Art.

Die gegenwärtige Anordnung hat von dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem dieselbe jedem einzelnen Amte zukömmt.

Freiherr von **Bruck** m. p.

107.
Erlaß der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 12. Juni 1856,

(Reichs-Gesetzblatt XXVI. Stück, Nr. 102, ausgegeben am 24. Juni 1856),

giltig für alle im gemeinschaftlichen Zollverbande begriffenen Länder,

betreffend die Zollbehandlung von Stoffen zu Krämpel-Belegen.

In dem Zolltarife vom 5. December 1853 ist nach der Anmerkung zur Tarifpost 54, a) Folgendes als Anmerkung 2 beizufügen.

„Die zur Verfertigung von Krämpel-Belegen bestimmten gewebten oder gefilzten Stoffe, welche entweder

a) aus einem mit einer Schichte von aufgelöstem Kautschuk belegten Baumwollstoffe oder aus Schichten von Baumwollstoff und Filztuch, die durch Kautschuk oder Harz mit einander verbunden sind, oder

b) aus Filztuch allein bestehen, sind, wenn sie in schmalen nur für die erwähnte Bestimmung geeigneten Streifen von Kratzen-Fabriken für ihren Gewerbsbetrieb bezogen werden, nach der Tarifpost 54, a) (Wollenwaaren gemeinste) mit 7 fl. 30 kr. zu verzollen und zu diesem Behufe als Wollenwaaren, gemeinste, zu Krämpel-Belegen zu erklären.“

Vorstehende Bestimmung hat mit dem Tage in Wirksamkeit zu treten, an welchem sie den Zollämtern bekannt wird.

Freiherr von **Bruck** m. p. Ritter von **Toggenburg** m. p.

108.
Verordnung des Justizministeriums vom 13. Juni 1856,

(Reichs-Gesetzblatt XXVI. Stück, Nr. 103, ausgegeben am 24. Juni 1856),

wirksam für sämmtliche Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

mit einer Erläuterung der in den §§. 178 und 179 des Strafgesetzes enthaltenen Vorschriften über die Bestrafung des Verbrechens des Diebstahles.

Da wahrgenommen wurde, daß den §§. 178 und 179 des Strafgesetzes in der Anwendung ein verschiedener Sinn beigelegt wird, so sieht sich das Justizministerium zur Erlassung nachstehender Erläuterung veranlaßt:

a) Der im zweiten Absatze des §. 178 bestimmte höhere Strafsatz des schweren Kerkers von 1 bis 5 Jahren, ist auf das Verbrechen des Diebstahles nicht nur dann

zrobiony jest skóry, ocleniu wedle pozycyi taryfy 64, *c)* i 64, *d)* jako towary drewniane przedniego i najprzedniejszego gatunku.

Niniejsze rozporządzenie wejść ma w działalność dnia tego, którego dojdzie do wiadomości każdego pojedynczego urzędu.

Baron **Bruck** m. p.

107.

Rozrządzenie Ministerstwa Skarbu i Handlu z dnia 12 Czerwca 1856,

(Dziennik Praw Państwa, Część XXVI, Nr. 102, wydana dnia 24 Czerwca 1856),

obowiązujące we wszystkich Krajach objętych powszechnym związkiem celnym,

względem postępowania z materyałami do okładów gręplowych.

W taryfie celnéj z dnia 5 Grudnia 1853 dodaną ma być po uwadze do pozycyi taryfy 54, *a)* następująca uwaga 2.

„Materye tkane lub pilśniane przeznaczone do sporządzenia okładów gręplowych, które albo

a) z materyi bawełnianéj, obłożonéj warstwą rozpuszczonego kauczuku, lub z warstw z materyi bawełnianéj i sukna pilśnianego, połączonych kauczukiem lub żywicą, lub

b) z samego sukna pilśnianego składają się, oclone być mają, jeźli w wązkich jedynie do pomienionego celu stósownych prążkach sprowadzone bywają przez fabryki gręplarskie dla ich obrotu przemysłowego, wedle pozycyi taryfy 54, *a)* (towary wełniane najpośledniejsze) 7 ZłR. 30 kr. i deklarowane tym celem jako towary wełniane, najpośledniejsze, do okładów gręplowych.“

Niniejsze postanowienie wnijść ma w działalność dnia tego, którego dojdzie do wiadomości urzędów celnych.

Baron **Bruck** m. p. Kawaler de **Toggenburg** m. p.

108.

Rozrządzenie Ministerswa Sprawiedl. z d. 13 Czerwca 1856.

(Dziennik Praw Państwa Część XXVI, Nr. 103, wydana dnia 24 Czerwca 1856),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, wyjąwszy Pogranicze wojskowe,

z objaśnieniem przepisów zawartych w §§. 178 i 179 ustawy karnéj o ukaraniu zbrodni kradzieży.

Ponieważ spostrzeżoném zostało, iż §§. 178 i 179 ustawy karnéj różne w zastósowaniu nadaje się znaczenie, przeto Ministerstwo Sprawiedliwości widzi się spowodowaném do wydania następującego objaśnienia:

a) Przeznaczony w drugim ustępie §. 178 wyższy wymiar kary ciężkiego więzienia od 1 do 5 lat, zastosowany ma być do zbrodni kradzieży nie tylko

anzuwenden, wenn zwei oder mehrere solcher Umstände zusammentreffen, welche den Diebstahl nach Vorschrift der §§. 173—176 zum Verbrechen eignen, sondern auch dann, wenn das Verbrechen des Diebstahles von allgemeinen erschwerenden Umständen der in den §§. 43—45 des Strafgesetzes erwähnten Art überhaupt begleitet ist, und in dem einen und anderen Falle die vorhandenen Erschwerungs-Umstände in Entgegenhaltung mit den etwa vorhandenen Milderungs-Umständen im Sinne des §. 48 als überwiegend erscheinen.

Auch kann, sobald die überwiegenden erschwerenden Umstände die Anwendung des höheren Strafsatzes begründen, von der Anwendung des §. 54 auf einen solchen Fall weiter keine Rede sein.

b) In denjenigen Fällen des §. 179, in welchen der Diebstahl schon an und für sich als Verbrechen erscheint, mithin im Falle des Belaufes der Summe des Gestohlenen über 300 fl. (§. 173), im Falle der bei der Betretung angewendeten wirklichen Gewalt oder gefährlichen Drohung gegen eine Person, um sich im Besitze des gestohlenen Gutes zu erhalten (§. 174, Z. I.) oder des zur Gewohnheit gewordenen Stehlens (§. 176, Z. I.) ist die im §. 179 festgesetzte Strafe des schweren Kerkers von 5 bis 10 Jahren auch dann anzuwenden, wenn kein anderer Umstand hinzukommt, welcher die That zum Verbrechen eignet.

Auf den im §. 179 bezeichneten Fall der Verübung des Diebstahls mit besonderer Verwegenheit, Gewalt oder Arglist findet jedoch diese Strafe nur dann Anwendung, wenn die That überhaupt unter solchen Umständen begangen wurde, welche dieselbe nach den allgemeinen Bestimmungen (§§. 173—176) zum Verbrechen eignen.

Zugleich bemerkt das Justizministerium, daß in der italienischen Uebersetzung des Strafgesetzes das im Eingange des §. 179 vorkommende Wort „aber" unausgedrückt geblieben, daher in der Uebersetzung dieses Paragraphes nach den Worten: „si pronuncierà" das Wort: „per altro" einzuschalten ist.

Freiherr von **Krauß** m. p.

109.
Erlaß der Ministerien des Aeußern und der Finanzen vom 16. Juni 1856,

(Reichs-Gesetzblatt XXVI Stück, Nr. 104, ausgegeben am 24. Juni 1856),

giltig für alle Kronländer,

die Wartgelder und Pensionen der diplomatischen Beamten betreffend.

Seine k. k. Apostolische Majestät haben mit Allerhöchster Entschließung vom 30. April 1856 nachstehende Bestimmungen als Norm über die Verleihung von Wartgeldern und Pensionen an diplomatische Beamte festzusetzen geruht:

wtedy, jeżeli zejdą się dwie lub więcéj takich okoliczności, które kradzież wedle przepisu §§. 173—176 na zbrodnię sposobią, ale nadto i wtedy, jeżeli zbrodni kradzieży towarzyszą powszechne obciążające okoliczności pomienionego w §§. 43—45 ustawy karnéj rodzaju i tak w jednym jak w drugim przypadku istniejące okoliczności obciążające w przeciwstawie z istniejącemi może okolicznościami łagodzącemi w duchu §. 48 jako przewyższające okazują się.

Nie może téż więcéj być mowy o zastósowaniu §. 54 na podobny wypadek, skoro przeważające okoliczności obciażające uzasadniają zastósowanie wyższego wymiaru kary.

b) W onych razach §. 179, w których kradzież sama przez się okazuje się zbrodnią, przeto w raziewynoszenia sumy rzeczy skradzionych na 300 ZłR. (§. 173), w razie użytéj przy schwytaniu rzeczywistéj przemocy lub niebespiecznéj groźby przeciw osobie, celem utrzymania się w posiadaniu dobra skradzionego (§. 174, L. I.) lub kradzenia, przeszłego w zwyczaj (§. 176, L. I.); zastósowana ma być ustanowiona w §. 179 kara ciężkiego więzienia od 5 do 10 lat wtenczas nawet, gdy żadnéj innéj nie ma okoliczności, która czyn na zbrodnię sposobi.

Na oznaczony w §. 179 wypadek popełnienia kradzieży z szczególną zuchwałością, przemocą lub chytrością kara ta jednak w tenczas tylko ma zastósowanie, jeżeli uczynek w ogólności pod takiemi popełniony był okolicznościami, które takowy wedle powszechnych postanowień (§§. 173—176) na zbrodnię sposobią.

Równocześnie czyni Ministerstwo Sprawiedliwości uwagę, iż w przekładzie włoskim ustawy karnéj znajdujący się na wstępie §. 179 wyraz *„aber“* został opuszczony, przeto w przekładzie paragrafu tego po wyrazach: *„si pronuncierà“* wyraz: *„per altro“* ma być dodanym.

Baron **Krauss** m. p.

109.

Rozrządzenie Ministerstwa Spraw Zewnętrznych i Finansów z dnia 16 Czerwca 1856,

(Dziennik Praw Państwa Część XXVI, Nr. 104, wydana dnia 24 Czerwca 1856),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych,

dotyczące płac tymczasowych i pensyj urzędników doplomatycznych.

Najwyższém Postanowieniem z dnia 30 Kwietnia 1856 r. raczył Najjaśniejszy Pan, Jego C. K. Apostolska Mość, ustanowić poniższe przepisy jako *normę o udzielaniu płac tymczasowych i pensyj dla urzędników dyplomatycznych:*

§. 1.

Die ständigen Missions-Chefs, das heißt die Botschafter, Gesandten und Minister-Residenten, sind wie bisher nicht pensionsfähig, und hat rücksichtlich derselben, wenn sie ohne ihr Verschulden wegen anderer Umstände als ihrer Dienstuntauglichkeit und nicht über ihr eigenes Einschreiten um Enthebung von ihrer Dienststelle aus der Dienstesthätigkeit treten, das System der Wartgelder aufrecht zu bleiben.

§. 2.

Das Wartgeld der ständigen Missions-Chefs ist innerhalb der Gränzen ihres Dienstesgehaltes (mit Ausschluß der Functionszulage) bei Seiner Majestät von Fall zu Fall mit Berücksichtigung aller Verhältnisse in Antrag zu bringen, darf jedoch von nun an für Botschafter und Gesandte niemals den Betrag von 6000 fl., für Minister-Residenten aber niemals 4000 fl. übersteigen.

§. 3.

Der ständige Missions-Chef, der wegen eines, zu Folge des §. 1 seine Versetzung auf Wartgeld zulässig machenden Umstandes aus der Dienstthätigkeit getreten ist, bleibt bis zur Anweisung des Wartgeldes in dem Stande der Verfügbarkeit, und bezieht während desselben seinen Gehalt ohne Fonctionszulage.

Der Stand der Verfügbarkeit hat drei Jahre nie zu überschreiten, daher stets vor Ablauf des dritten Jahres nach dem Austritte des Missions-Chefs aus der Dienstesthätigkeit von dem Minister des Aeußern die Allerhöchste Entscheidung Seiner Majestät über die Bestimmung des Wartgeldes und der Dauer für die dasselbe bewilliget wird, einzuholen ist.

In soferne ein aus der Dienstthätigkeit tretender ständiger Missions-Chef wegen Dienstesuntauglichkeit oder anderer zufälliger Umstände, ohne sein Verschulden, nicht mehr verwendet werden kann, oder nachdem er in den Stand der Verfügbarkeit oder den Genuß des Wartgeldes übertrat, in Dienstuntauglichkeit verfällt, daher der Genuß des Gehaltes oder Wartgeldes aufzuhören hat, so kann für ihn bei vorhandenen rücksichtswürdigen Verhältnissen ein, denselben und den erworbenen Verdiensten angemessener Ruhegenuß im Wege der Allerhöchsten Gnade Seiner Majestät in Antrag gebracht werden.

§. 4.

Tritt ein nach dem §. 1 zum Wartgeldbezuge geeigneter diplomatischer Beamte aus der diplomatischen Dienstleistung oder dem Stande der Verfügbarkeit, oder dem Bezuge des Wartgeldes unmittelbar und ohne Unterbrechung in einen Civil- oder Militärdienst über, so sind ihm bei späterer allfälliger Quiescirung oder Pensionirung die in diplomatischer Verwendung zugebrachten Dienstjahre anzurechnen.

§. 5.

Dem subalternen diplomatischen Personale wird von nun an die Pensionsfähigkeit nach folgenden Grundsätzen zugestanden.

§. 1.

Stali Szefowie missyi, to jest Ambasadorowie, Posłowie i Ministrowie-Rezydenci, jak obecnie tak i nadal nie mają żadnego prawa do pensyj, a jeżeli bez własnéj winy dla innych powodów prócz niezdolności do służby i nie na własne podanie o uwolnienie od posady z czynnéj służby występują, utrzymuje się względem nich system płac tymczasowych.

§. 2.

Płaca tymczasowa stałych szefów missyj zawnioskowaną być ma do Najjaśniejszego Pana w obrębach ich płacy służbowéj (wyłącznie dodatku do funkcyi) od przypadku do przypadku, z uwzględnieniem wszelkich stósunków, atoliż odtąd nie może już nigdy przenosić dla Ambasadorów i Posłów summy 6000 ZłR., dla Ministrów-Rezydentów zaś summy 4000 ZłR.

§. 3.

Stały Szef misyi, który wystąpił z czynnéj służby z powodu okoliczności, przypuszczającéj w skutek §. 1 jego przeniesienie na płacę tymczasową, zostaje aż do chwili przekazania mu płacy tymczaszowéj w stanie rozrządzalności, i pobiera podczas téjże płacę swoję bez dodatku do funkcyi.

Stan rozrządzalności nie ma nigdy przenosić lat trzech, przeto zawsze przed upływem roku trzeciego po wystąpieniu szefa misyi ze służby czynnéj, zasięgnąć ma Minister Spraw Zewnętrznych Najwyższéj decyzyi Jego Mości Najjaśniejszego Pana względem postanowienia płacy tymczasowéj i trwania dozwolenia takowéj.

Jeżeli stały szef misyi, ze służby czynnéj występujący, dla niezdolności do służby lub innych przypadkowych okoliczności bez winy swéj nie może już być więcéj użytym, albo gdy tenże po przejściu swojém na stan rozrządzalności lub pobierania płacy tymczasowéj, niezdolnym się stał do służby, przeto pobór płacy stałéj lub tymczasowéj ustać powinien, wówczas przy okolicznościach zachodzących, i na uwzględnienie zasługujących, wniesioném być może dla niego przedstawienie na drodze Najwyższéj Łaski Najjaśniejszego Pana na pobór spoczynku, onymże i położonym oraz zasługom odpowiedni.

§. 4.

Jeżeli urzędnik dyplomatyczny, zdolny wedle §. 1. do poboru płacy tymczasowéj, przechodzi z służby dyplomatycznéj lub stanu rozrządzalności, lub poboru płacy tymczasowéj wprost i bez przerwy do służby cywilnéj lub wojskowéj, w ówczas policzone mu być winny lata służby dyplomatycznéj w razie zachodzącego późniéj kwieskowania lub pensyonowania.

§. 5.

Podrzędne dyplomatyczne personale dozwolaném sobie ma odtąd prawo do pensyi wedle zasad następujących.

§. 6.

Wird ein subalterner diplomatischer Beamte ohne sein Verschulden und nicht über sein eigenes Einschreiten um Enthebung von seiner Dienstesstelle, wegen anderer Umstände als seiner Dienstesuntauglichkeit, von seiner Dienstesthätigkeit entfernt, so tritt er in den Stand der Verfügbarkeit, und bezieht während desselben seinen fixen Dienstgehalt mit Ausschluß der Functions- und Localzulagen. Die Dauer des Standes der Verfügbarkeit hat für diese Beamte drei Jahre, vom Austritte aus der Dienstesthätigkeit an gerechnet, nicht zu überschreiten. Kann der Beamte während dieser drei Jahre, auf einer activen Dienststelle nicht wieder untergebracht werden, so ist derselbe der normalmäßigen Behandlung durch Versetzung in den bleibenden oder zeitlichen Ruhestand zu unterziehen.

Die während des Standes der Verfügbarkeit zugebrachte Zeit wird der für die Bemessung des Ruhegenusses anrechenbaren Dienstdauer beigezählt, und dieses auch in dem Falle, wenn der betreffende Beamte während des Standes der Verfügbarkeit in einen anderen Civil- oder Militärdienst übertritt.

§. 7.

Die Bestimmung des Ruhegenusses und die Entscheidung, ob die Bedingungen zur Gewährung eines solchen Genusses eintreten, hat nach den über die Pensionirung der Staatsbeamten überhaupt bestehenden Vorschriften zu erfolgen, jedoch mit Hinzufügung eines Drittheiles des nach diesen Vorschriften entfallenden Ruhegenuß-Ausmaßes.

§. 8.

Die im Stande der Verfügbarkeit stehenden subalternen diplomatischen Beamten sind verbunden, sich am Sitze des Ministeriums der auswärtigen Angelegenheiten aufzuhalten, und zu jeder Disposition augenblicklich bereit zu sein. Die Erlaubniß, einen anderen Wohnort zu wählen, oder sich auch nur zeitweise zu entfernen, muß jedes Mal bei dem gedachten Ministerium angesucht werden.

Die erwähnten Beamten sind überdieß verpflichtet, jedes Dienstgeschäft, das ihnen übertragen wird, ohne Anspruch auf ein besonderes Entgelt für ihre Dienstesverrichtung zu übernehmen, und insbesondere bei dem Ministerium über Aufforderung die nöthige Aushilfe zu leisten. Die in den zeitlichen Ruhestand (Quiescierung) versetzten subalternen diplomatischen Beamten unterliegen den, für die Verwendung quiescirter Beamten überhaupt geltenden Bestimmungen.

Den im Stande der Verfügbarkeit befindlichen oder auf Wartgeld stehenden ständigen Missions-Chefs liegt gleichfalls ob, sich dem Minister des Aeußern für die Sendungen oder Arbeiten, die dieser ihnen aufzutragen findet, zur Verfügung zu stellen.

§. 9.

Jene Personen, welche aus anderen Civil- oder Militär-Anstellungen, ohne diese gänzlich aufzugeben, zu einer auswärtigen Sendung berufen werden, haben nach dem Auf-

§. 6.

Jeżeli podrzędny urzędnik dyplomatyczny bez winy swéj i nie na własne podanie o uwolnienie od służby, dla innych okoliczności a nie dla niezdolności do służby oddalonym zostaje ze służby czynnéj, wówczas wstępuje takowy w stan rozrządzalności, i pobiera podczas tego swoję stałą płacę z wyłączeniem dodatków do funkcyi i miejscowych. Trwanie stanu rozrządzalności nie będzie przenosić dla tych urzędników lat trzech, licząc od chwili wystąpienia z czynnéj służby. Jeżeli urzędnik podczas rzeczonych lat trzech nie może być umieszczonym na czynnéj posadzie, wówczas z takowym wedle normy postąpić należy przez przeniesienie go na stan spoczynku trwałego lub doczasowego.

Czas w stanie rozrządzalności przepędzony, doliczonym będzie do czasu służby, wchodzącego do porachunku dla wymierzenia poboru spoczynkowego, a to nawet i w tenczas, gdyby urzędnik dotyczący w stanie rozrządzalności przeszedł do innéj służby cywilnéj lub wojskowéj.

§. 7.

Wyznaczenie poboru spoczynkowego, tudzież rozstrzygnienie, czy zachodzą warunki do zezwolenia na pobór takowy, nastąpić ma wedle przepisów, o pensyonowaniu urzędników rządowych w ogólności istniejących, wszelako z dodatkiem jednéj trzeciéj wymiaru poboru spoczynkowego, wedle przepisów tych przypadającego.

§. 8.

Urzędnicy podrzędni dyplomatyczni, w stanie rozrządzalności zostający, obowiązani są, być obecnymi w miejscu siedziby Ministerstwa Spraw Zewnętrznych, i być gotowymi każdéj chwili do wszelkiéj dyspozycyi. Pozwolenie do obrania sobie innego miejsca pomieszkania, lub do oddalenia się, lub tylko doczasowego, każdego razu pozyskaném być winno w Ministerstwie wspomnionem.

Rrzeczeni urzędnicy nadto obowiązani są, przyjąć na się wszelką czynność służbową, bez prawa żądania osobnego wynagrodzenia za takową, a mianowicie w Ministerstwie być do pomocy wymaganéj na wezwanie. Przeniesieni na stan doczasowego spoczynku (kwiescencyi) urzędnicy podrzędni dyplomatyczni ulegają Postanowieniom, w ogólności przy użyciu urzędników kwieskowanych moc mającym.

Niemniéj i stali szefowie misyi, znajdujący się w stanie rozrządzalności lub będący na płacy tymczasowéj, obowiązani są, być do dyspozycyi Ministrowi Spraw Zewnętrznych tak do spraw poselstwa jak robót, jakieby im tenże polecić miał.

§. 9.

Osoby, powołane z innych posad cywilnych lub wojskowych do zagranicznéj misyi, nie występując z onychże zupełnie, po ustaniu téjże misyi nie mają prawa

hören dieser Sendung keinen Anspruch auf ein Wartgeld, sondern sie treten in solchem Falle in ihre früheren Dienstverhältnisse zurück, und wenn sie daselbst nicht mehr verwendet werden können, sind sie rücksichtlich ihrer Quiescirung oder Pensionirung nach den für jenen Dienstzweig, dem sie ihrer bleibenden Anstellung nach angehören, geltenden Vorschriften mit Beobachtung des Grundsatzes zu behandeln, daß die vorübergehende Verwendung zu einer auswärtigen Sendung, wenn nicht bei deren Veranlassung etwas anderes ausdrücklich bestimmt wurde, nicht als eine Unterbrechung der zur Pensionsbemessung anrechenbaren Dienstzeit zu betrachten ist. Ausnahmsweise ist jedoch auch solchen im auswärtigen Dienste verwendeten Militärs das Wartgeld zu erfolgen, welchen bei ihrer Abberufung bereits eine andere diplomatische Verwendung zugedacht ist, wohin der Übergang nur eine kurze Zeitfrist, welche in keinem Falle Ein Jahr überschreiten darf, erfordert.

Graf **Buol-Schauenstein** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p.

110.

Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz vom 16. Juni 1856,

wirksam für die Kronländer Krain, Kärnthen, Görz und Gradiska, Istrien und die Stadt Triest mit ihrem Gebiete

wodurch, in Folge Allerhöchster Ermächtigung, besondere Bestimmungen über das Verfahren zum Behufe der Löschung der Octava hinsichtlich jener Dominical-Gutskörper angeordnet werden, deren Besitzer schon vor der allgemeinen Einführung der landesfürstlichen Gerichte die Jurisdiction heimgesagt, oder bloß die Grundbücher über ihre unterthänigen Realitäten geführt haben.

Siehe Reichs-Gesetzblatt XXVI. Stück, Nr. 105, ausgegeben am 24. Juni 1856.

111.

Verordnung der Ministerien des Innern, der Justiz und der Finanzen, der obersten Rechnungs-Controlsbehörde, der obersten Polizeibehörde und des Armee-Ober-Commando vom 17. Juni 1856,

(Reichs-Gesetzblatt XXVI. Stück, Nr. 106, ausgegeben am 24. Juni 1856),

wirksam für sämmtliche Kronländer, mit Ausnahme der Militärgrenze,

über die Gebühren bei der Militär-Assistenz und den Militär-Wachcommanden, für Anstalten der Civilverwaltung.

§. 1.

Wenn die Beihilfe (Assistenz) des Militärs:

a) für den Dienst der Finanzwache;

do płacy tymczasowéj, lecz wstępują napowrót w takowym razie do dawniejszych posad służbowych, i gdyby tu nie mogli już więcéj być użytymi, wówczas traktowani być winni, co się tyczy ich kwieskowania lub pensyonowania wedle przepisów mających moc dla téj gałęzi służbowéj, do któréj wedle stałéj posady swéj należą, z zachowaniem téj zasady, iż przechodnie użycie ich do misyi zagranicznéj nie ma być uważaném za przerwę czasu służby, do porachunku wchodzącego przy wymierzeniu pensyi, jeżeli przy onéjże nie było co innego wyraźnie ustanowioném. Wyjątkowo wszelako także i tym do służby zewnętrznéj użytym wojskowym wydaną być ma płaca tymczasowa, dla których przy ich odwołaniu już przeznaczoném zostało inne dyplomatyczne użycie, do którego przejście krótkiego tylko wymaga czasu, niemogącego w żadnym razie przechodzić roku jedoego.

Hrabia **Buol-Schauenstein** m. p. Baron **Bruck** m. p.

110.

Rozpozrządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 16 Czerwca 1856 r.,

obowiązujące w Krajach koronnych Krainie, Karyntyi, Gorycyi i Gradysce, Istryi i w mieecie Tryeście wraz z okręgiem jego,

mocą którego zarządzone zostają w skutek Najwyższego Upoważnienia, osobne Postanowienia co się tyczy postępowania celem wykreślenia oktawy co do tych dóbr dominikalnych, których posiadacze jurysdykcyę już przed powszechném zaprowadzeniem sądów Cesarskich zdali, albo tylko księgi gruntowe względem poddańczych realności swych prowadzili.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXVI, Nr. 105, wydaną dnia 24 Czerwca 1856.

111.

Rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych, Sprawiedliwości i Finansów, Najwyższéj Władzy Kontrolnéj rachunkowéj, Najwyższéj Władzy Policyjnéj i Nad-komendy Wojskowéj, z dnia 17 Czerwca 1856,

(Dziennik Praw Państwa Część XXVI, Nr. 106, wydana dnia 24 Czerwca 1856),

obowiązujące we wszystkich Krajach koronnych, z wyjątkiem Pogranicza wojskowego,

o należytościach przy asystencyi wojskowéj i zakomenderowaniach straży wojskowéj dla zakładów Administracyi cywilnéj.

§. 1.

Jeżeli zawezwaną zostanie pomoc (asystencya) wojska:

a) dla służby straży finansowéj;

b) für öffentliche, politische und Sicherheitszwecke im Allgemeinen, z. B. Cordonsanstalten, Escortirung von Verhafteten, Ausrottung des Räuberunwesens u. dgl.;

c) zur Durchsetzung von Vorschriften oder ämtlichen Anordnungen gegen Renitenten (kaiserliche Verordnung vom 20. April 1854, Nr. 96 des Reichs-Gesetzblattes *), §. 8, und Verordnung der Ministerien des Innern und der Justiz und der obersten Polizeibehörde vom 25. April 1854, Nr. 102 des Reichs-Gesetzblattes, §. 3), endlich

d) als Wachcommanden bei Cassen, Gefängnissen und anderen Anstalten der Civilverwaltung in Anspruch genommen wird, so haben über die Gebühren des Militärs und deren Tragung vom 1. November 1856 an, folgende Bestimmungen statt der bisher bestandenen in Wirksamkeit zu treten.

§. 2.

Jeder Officier eines der im vorstehenden Paragraphe angedeuteten Commanden, erhält vom Tage des Abmarsches an den neuen Bestimmungsort bis zu seiner Abberufung und seinem Einrücken bei seinem Truppenkörper, im Falle der letztere mittlerweile in eine größere Entfernung verlegt worden wäre, nur in dem Ausmaße nach seinem früheren Standorte, nebst der Durchzugsunterkunft, nach der Allerhöchsten Vorschrift vom 15. Mai 1851 eine Zulage von monatlichen zwanzig Gulden, oder täglich vierzig Kreuzer bei einem nicht vollen Monate, jeder Mann vom Feldwebel oder Wachtmeister abwärts, nebst der vorschriftmäßigen Durchzugsunterkunft und Verpflegung eine tägliche Zulage von drei Kreuzern.

§. 3.

Wenn Cavallerie verwendet wird, so ist sich nach den Bestimmungen der §§. 1 bis 3 der Verordnung vom 20. Juni 1855, Nr. 110 des Reichs-Gesetzblattes **), auch hier zu benehmen.

§. 4.

Der Militärfond trägt die in den vorstehenden §§. 2 und 3 bemerkten Zahlungen so weit als nothwendig vorschußweise, erhält jedoch durch halbjährige Abrechnung aus der Dotation des betreffenden Zweiges der Civilverwaltung, ohne Rücksicht, ob die Commanden aus Infanterie oder Cavallerie bestanden, für jene geleisteten Vorschüsse die Vergütung, und nebstbei für jeden Mann vom Feldwebel oder Wachtmeister abwärts, wenn er

a) aus dem Locostande beigestellt wird, für den Mehraufwand gegen die ordinären Militärgebühren nämlich das systemmäßige Monturabnützungs-Aequivalent, die Quote für Durchzugsverpflegung, für Transportmittel, Schreibspesen und Durchzugsunterkunft eine Pauschalvergütung von täglichen vier Kreuzern; wurde der Mann jedoch

---

*) Landes-Regierungsblatt für Galizien, Jahrgang 1854, erste Abtheilung, XXV. Stück, Nr. 103, Seite 267.

**) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1855, erste Abtheilung, XXVI. Stück, Nr. 121, Seite 322.

b) dla celów publicznych, politycznych i bezpieczności w ogólności, n. p. dla zakładów kordonowych, eskortowania więźniów, wytępienia rozbojów i t. p.;

c) do przeprowadzenia przepisów lub urzędowych rozporządzeń przeciw renitentom (Cesarskie rozporządzenie z d. 20 Kwietnia 1854 r. Nr. 96 Dziennika Praw Państwa *), §. 8, i rozporządzenie Ministerstw Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości tudzież Najwyższéj Władzy Policyjnéj z dnia 25 Kwietnia 1854 r., Nr. 102 Dziennika Praw Państwa, §. 3), nakoniec

d) jako komendy straży przy kasach, więzieniach i innych zakładach Administracyi cywilnéj, — wówczas pod względem należytości wojska i ich ponoszenia począwszy od dnia 1 Listopada 1856 wejść mają w wykonanie następujące Postanowienia zamiast dotychczas obowiązujących.

§. 2.

Każdy oficer jednéj z komend wskazanych w paragrafie poprzednim, otrzyma od dnia wyruszenia swego do miejsca nowego przeznaczenia, aż do chwili odwołania swego i przybycia do korpusu wojska swego, w razie gdyby tenże tymczasem rozłożonym był w większéj odległości, tylko w wymiarze wedle dawniejszego stanowiska swego, oprócz pomieszczenia w przechodzie wedle Najwyższego przepisu z dnia 15 Maja 1851 r. dodatek Złotych Reńskich dwadzieścia miesięcznie, albo krajcarów czterdzieści dziennie, w razie niezupełnego miesiąca, każdy z szeregowców od felfebla lub wachmistrza niżéj, oprzócz przepisanego pomieszczenia i zaopatrzenia dodatku dziennego trzy krajcary.

§. 3.

Jeżeli kawalerya użytą zostanie, wówczas i tu wedle Postanowień §§fów 1 aż do 3 Rozporządzenia z dnia 20 Czerwca 1855 r., Nr. 110 Dziennika Praw Państwa **), zachować się należy.

§. 4.

Fundusz wojskowy ponosi zapłaty w powyższych §§fach 2 i 3 wspomnione, o ile tego potrzeba wymaga sposobem zaliczki, otrzyma jednak na drodze półrocznego obrachunku z dotacyi dotyczącéj gałęzi administracyi cywilnéj, bez względu, czy komenda była z infanteryi lub kawaleryi, wynagrodzenie za ponoszone zaliczki, a nadto na każdego szeregowca niżéj felfebla lub wachmistrza, jeżeli

a) ze stanu miejscowego dostawionym będzie, za zwyżkę nakładu przeciwko zwyczajnym należytościom, jako to: za usystemizowany ekwiwalent zużycia munduru, kwotę zaopatrzenia w przechodzie, za środki transportowe, szpezy pisarskie i pomieszczenie w przechodzie wynagrodzenie pauszalne w cztérech krajcarach dziennie; jeżeli zaś szeregowiec

*) Dziennik Rządowy dla Galicyi, rok 1854, Oddział pierwszy, Część XXV, Nr. 103, strona 267.
**) Dziennik Rządu Krajowego, Rok 1855, Oddział pierwszy, Zeszyt XXVI, Nr. 121, strona 322.

b) zu diesem Behufe aus dem Urlauberstande einberufen, für Löhnung, Verpflegung, Service und Schlafgeld, Montursabnützung, Gewehrreparatur, Schreibspesen und Durchzugsunterkunft als Pauschalvergütung zusammen täglich achtzehn Kreuzer.

§. 5.

Zum Behufe der Ausgleichung haben die Behörden, welche die Beihilfe des Militärs in Anspruch nehmen, gleich im Requisitionsschreiben den, oder beim Zusammentreffen mehrerer Zwecke die zur Bestreitung der Auslagen berufenen Fonde ausdrücklich zu benennen.

Die Truppen-Rechnungskanzleien aber werden monatlich Consignationen nach dem beiliegenden Muster, und zwar für jeden zur Tragung dieser Kosten berufenen Fond abgesondert verfassen, welche Consignationen von dem Rechnungsdepartement mit den hierüber zusammenzustellenden Summarien an die Hofkriegsbuchhaltung gelangen, wo nach Ablauf eines jeden halben Jahres wieder abgesondert nach den Fonden die Liquidationsausweise ausgearbeitet, und unter Beischluß der Postenausweise dem Armee-Ober-Commando zur Geltendmachung des Vergütungsanspruches vorgelegt werden.

§. 6.

In den im §. 1 ad c) angedeuteten Fällen haben die an der Absendung der Militär-Assistenz schuldtragenden die in den §§. 2, 3 und 4 bemerkten Vergütungen an die Dotation für die politische Verwaltung; jene im §. 4 enthaltenen jedoch nur nach dem Ausmaße zu a) zu ersetzen, dagegen treffen sie nebstbei die Leistung und erforderlichen Falles die Vergütung der Durchzugsunterkunft für die Officiere und Mannschaft des Assistenz-Commando und die Dienstpferde, so wie die vorschriftmäßige Durchzugsverpflegung und die Fourage der Dienstpferde.

§. 7.

Die Dotation für politische Verwaltung treffen nebstbei die Auslagen für Commanden, welche von politischen Behörden zu öffentlichen, politischen und Sicherheitszwecken in Anspruch genommen werden, in soferne diese Auslagen nicht nach Maßgabe allgemeiner oder besonderer gesetzlicher Anordnungen von den betreffenden Gemeinden, Bezirken, oder überhaupt von dem betreffenden Landesfonde getragen werden müssen.

Die für Straf- und sonstige Anstalten der Civilverwaltung gemachten derlei Auslagen sind aus den betreffenden Fonden dieser Anstalten zu vergüten.

Wenn das Wach- oder Escortirungscommando für Inquisitionshäuser oder Inquisiten zur Bedeckung des Standrechtes oder für sonstige Justizzwecke beigestellt wird, so hat die Dotation des Justizministeriums die Kosten zu tragen.

Die Kosten der zu Finanzzwecken beigestellten Assistenz- und Wachcommanden vergütet die Finanzdotation.

b) tym końcem powołanym został ze stanu urlopników, za żołd, zaopatrzenie, serwis i noclegowe, zużycie munduru, reparatury broni, szpezy pisarskie i pomieszczenie w przechodzie jako wynagrodzenie ryczałtowe razem dziennie grajcarów ośmnaście.

§. 5.

Celem wyrównania powinny Władze, wzywające pomocy wojska, już w nocie rekwizycyjnéj, wyraźnie wymienić fundusz, lub przy zejściu się kilku celów fundusze, powołane do opędzenia wydatków.

Kancelarye rachunkowe wojsk zaś ułożą miesięcznie konsygnacye wedle załączonego wzoru, a to oddzielnie dla każdego funduszu, do ponoszenia kosztów powołanego, któreto konsygnacye od departamentu rachunkowego przesłane zostaną wraz z sumaryuszami w tym przedmiocie zostawić się mającemi do buhalteryi wojskowéj nadwornéj, gdzie po upływie każdego półrocza znowu oddzielnie wedle funduszów będą wypracowane wykazy likwidacyjne i przedłożone przy załączeniu wykazów posterunku Nadkomendzie Wojsk, celem przeprowadzenia prawa wynagrodzenia.

§. 6.

W przypadkach, w §. 1 ad *c)* wskazanych, powodujący wysłanie asystencyi wojskowéj obowiązani są wynagrodzenia, w §§. 2, 3 i 4 wspomnione, zwrócić dotacyi, dla administracyi politycznéj przekazanéj, wszakże zawarte w §. 4 tylko w wymiarze do *a)*; przeciwnie zaś należeć będzie do nich pomieszczenie w przechodzie, a w razie potrzeby wynagrodzenie za to dla oficerów i prostego żołnierstwa komendy asystencyjnéj, jako też koni służbowych, niemniéj przepisane zaopatrzenie w przechodzie i furaż dla koni służbowych.

§. 7.

Dotacya dla administracyi politycznéj wyznaczona, opędzać winna nadto wydatki dla komend, zawezwanych przez Władze polityczne do celów publicznych, politycznych i bezpieczności, jeżeli inaczéj wydatki takowe w miarę ogólnych lub szczególnych rozporządzeń prawnych nie muszą być ponoszone przez dotyczące gminy, powiaty, lub ogólnie przez fundusz krajowy dotyczący.

Wydatki takowe, dla karnych i innych zakładów administracyi cywilnéj łożone, opędzone być mają z dotyczących funduszów zakładów tych.

Jeżeli będzie komenda straży lub eskorty dla domów inkwizycyjnych lub inkwizytów celem pokrycia sądu doraźnego lub na inne cele wymiaru sprawiedliwości wezwaną, wówczas koszta ponosić będzie dotacya Ministerstwa Sprawiedliwości.

Koszta komend asystencyi i straży spowodowanych na cele finansowe, wynagrodzi dotacya finansowa.

Endlich wird der Ersatz der Gebühr für Militär-Assistenz- und Wachcommanden in jenen Fällen, wo die Assistenz von einer landesfürstlichen Polizeibehörde oder der Gensd'armerie in Anspruch genommen wurde, von der obersten Polizeibehörde aus der betreffenden Dotation verfügt.

§. 8.

Die Bestimmungen dieser Verordnung bleiben außer Anwendung, sobald es sich nicht mehr um einzelne der regelmäßigen Civilverwaltung beigegebene Militärcommanden handelt, sondern die Militärkraft aus was immer für einem Anlasse in größeren Commanden zum selbständigen Wirken angeordnet wird.

Ebenso sind von der Wirksamkeit dieser Bestimmungen sämmtliche in Garnisonsorten aus dem Locostande gegen tägliche Ablösung gestellte Wachposten ausgenommen.

Freiherr von **Bach** m. p. Freiherr von **Krauß** m. p. Freiherr von **Bruck** m. p. Graf **Wilczek** m. p.
Freiherr von **Kempen** m. p., F. M. L. Freiherr von **Bamberg** m. p., G. M.

Nakoniec wynagrodzenia należytości dla komend asystencyi i straży wojskowéj w przypadkach, gdzie asystencya zawezwaną została ze strony Władzy Policyjnéj Cesarskiéj lub téż Żandarmeryi, zarządzi Najwyższa Władza Policyjna z dotyczącéj dotacyi.

§. 8.

Postanowienia niniejszego Rozporządzenia tracą moc swą, skoro nie idzie już o poszczególne komendy wojskowe, regularnéj administracyi cywilnéj przydane, lecz siła wojska zarządzoną została z jakiegokolwiekbądź powodu w większych komendach do samodzielnego działania.

Równie wyjętemi zostają od działalności niniejszych Postanowień wszelkie straże, porozstawiane po miejscach garnizonowych ze stanu miejscowego za dzienném zluzowaniem.

Baron **Bach** m. p. Baron **Krauss** m. p. Baron **Bruck** m. p. Hrabia **Wilczek** m. p.
Baron **Kempen** m. p. F. M. P. Baron **Bamberg** m. p. J. M.

Consignation

der aus der Dotation der Finanzverwaltung an den Militärfond für, zum Zwecke der Finanzverwaltung beigestelltes Militär zu leistenden Vergütung.

Beilagen-Nr.	und zwar	Erscheint in der Aufrechnung laut Geldsummars-Beilage	An Pauschalvergütung		An Zulagen	
			fl.	kr.	fl.	kr.
1.	Laut Postenausweis für die Finanz-Assistenz zu N. . . . für 690 Portionen zu . . kr. . .					
2.	Laut Postenausweis für die Finanz-Assistenz zu N. . . . für 60 Portionen zu . . kr. . .					
3.	Laut Consignation an Zulage					
	Summe . .					

Anmerkungen.

1 Den Postenausweisen sind die Requisitionsschreiben der Behörden, welche um Militär-Assistenzen angesucht haben, das erste Mal zuzulegen, und so lange ein Posten stehen bleibt, sich auf den Monat, wo die Zulegung geschah, zu berufen.

2. In die Rubrik 4 sind die im §. 4 bemerkten Pauschalvergütungen, in die Rubrik 5 aber die im §. 2 vorgeschriebenen Zulagen einzustellen.

Kremsier, am 30. November 1853.

N. N.
Rechnungsführer.

Vom Landes-Rechnungs-Departement geprüft, und wie vor ausgewiesen, richtig befunden.

Brünn, am 30. December 1856.

N. N.
Revident.

N. N.
Departements-Vorsteher.

112.

Verordnung des Finanzministeriums vom 18. Juni 1856,

mit neuen Tabakverschleiß-Tarifen für das lombardisch-venetianische Königreich.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, XXVI. Stück, Nr. 107, ausgegeben am 24. Juni 1856.

Konsygnacya

wynagrodzenia, uiścić się mającego z dotacyi administracyi finansowéj funduszowi wojskowemu za wojsko. zakomenderowane dla celów administracyi finansowéj.

Nr. załączenia	a to	Znajduje się w porachunku wedle załączenia sumaryusza pieniężnego	W wynagrodzeniu pauszalném		W dodatkach	
			złtr.	kr.	złtr.	kr.
1	Wedle wykazu posterunkowego dla asystencyi skarbowéj w N. . . . za 690 porcyj po . . . . kr.					
2	Wedle wykazu posterunkowego dla asystencyi skarbowéj w N. . . . za 60 porcyj po . . . kr.					
3	Wedle konsygnacyi dodatku					
	Suma . . .					

Uwagi.

1. Do wykazów posterunkowych załączyć należy za piérwszą razą pismo rekwizycyjne Władz, asystencyę wojskową wzywających, a jak długo posterunek w miejscu zostaje, odwołać się na miesiąc, w którym załączenie nastąpiło.

2. W rubrykę 4 wstawione być mają wynagrodzenia pauszalne, w §. 4 wspomnione, w rubryce 5 zaś dodatki, w §. 2 przepisane.

Kromierzyrz, na d. 30 Listopada 1853.

N. N.
Prowadzący rachunki.

W departamencie rachunkowym krajowym dochodzono, i jak wyżéj wykazaném jest, sprawdzono.

Berno, na d. 30 Grudnia 1856.

N. N.
Rewident.

N. N.
Przełożony departamentu.

112.

Rozporządzenie Ministerstwa Finansów z d. 18 Czerwca 1856,

z nowemi taryfami sprzedaży tabaki i tytuniu dla Królestwa Lombardzko-Weneckiego.

Obacz Dziennik Praw Państwa, Część XXVI, Nr. 107, wydaną dnia 24 Czerwca 1856.